

Świat Suchara

Grudzień 2022

Młodzieżowy miesięcznik
wydawany w
XIV LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCYM
im. mjr H. Sucharskiego
w Katowicach

SŁOWO WSTĘPNE

Droga Społeczności naszego Liceum!

Oddajemy w Wasze ręce najnowszy numer kwartalnika „Świat Suchara”, mając nadzieję na reaktywację czasopisma po niemal dwóch latach jego nieobecności w przestrzeni szkoły. Wracamy do Was w zmienionym składzie, z powołaną do życia w listopadzie 2022 roku Redakcją.

W grudniowym numerze znajdziecie m.in.: wywiad z Panią Dyrektorem, interesujący esej na temat wolności, wspomnienia uczniów klas pierwszych z musztry i wyjazdu na poligon, recenzję wartej przeczytania książki, ciekawostki na temat niemieckiej armii, kalendarium wydarzeń mijającego semestru, zadanie z geografii, a także świąteczne materiały: przepis na ciasteczka,

zaproszenie na katowicki jarmark i wiersze przywołujące bożonarodzeniowy klimat.

Mamy nadzieję, że lektura naszej gazetki umili Wam długie, zimowe wieczory. Jednocześnie zapraszamy i zachęcamy Was do współtworzenia „Świata Suchara”. Na materiały (artykuły, zdjęcia, placyki plastyczne, itp.) do kolejnego wydania czasopisma czekamy do końca lutego 2023 roku. Prosimy o ich przesłanie na adres internetowy: a.gryglaszewska@gmail.com

Korzystając z okazji, w imieniu całej Redakcji życzymy Wam zdrowych, spokojnych, radosnych i prawdziwie rodzinnych świąt Bożego Narodzenia.

Opiekunowie „Świata Suchara”:
Anna Gryglaszewska i Daniel Michalik

Miasto Katowice przygotowało dla swoich mieszkańców oraz osób je odwiedzających wiele bożonarodzeniowych atrakcji. Zdjęcie Anastazji Kowal-Szczerbińskiej.

KALENDARIUM Z ŻYCIA SZKOŁY

Pierwszy semestr bieżącego roku szkolnego obfitował w wydarzenia, a ich kalendarium prezentujemy poniżej. Ich ilość i różnorodny charakter świadczą o tym, że nasze liceum jest szkołą, w której każdy znajdzie coś dla siebie; może realizować swoje pasje i kształtować umiejętności.

WRZESIEŃ

1 września – apel z okazji rozpoczęcia roku szkolnego; udział w uroczystościach upamiętniających ppłk. Henryka Czerwińskiego

17 września – Światowy Dzień Sybiraka

19-25 września – wycieczka do Włoch dla finalistek Olimpiady Historycznej

19-23 września - wyjazd na poligon klas pierwszych - mundurowych

20 września – Ogólnopolskie Mistrzostwa Szkół i Przedszkoli w Szachach

26-27 września – wycieczka klas: 3A i 4A do Szymocic

29 września - Międzynarodowy Dzień Kawy

26-30 września – wyjazd na poligon klas programowo wyższych niż klasa pierwsza

PAŹDZIERNIK

4 października - wyjście klasy 1A w ramach lekcji edukacji regionalnej do Galerii Sztuki Współczesnej BWA i Galerii „Rondo Sztuki”.

7 października - wyjście klasy 4B do kina i do pizzerii w ramach Dnia Chłopaka

12 października – wyjście klasy 3C do kina w ramach Dnia Chłopaka

13 października – uroczysta akademia z okazji Święta Edukacji Narodowej

17 października – integracyjne wyjście klasy 2A do kręgielni

18 października – marsz kondycyjny i wizyta w strzelnicy klas 2B i 2C; wizyta klas 2A i 1C w Śląskim Centrum Wolności i Solidarności

20-21 października – wycieczka klasy 2C do Wrocławia

21-24 października – akcja „Książka za książkę”

25 października – Dzień Kota; wybory do Młodzieżowej Rady Miasta; wizyta grup strażackich w Komendzie Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej III w Katowicach

26 października – Maraton Ballad i Romansów

27 października – zajęcia w ramach projektu „Włącz szkołę”

28 października – Halloween i Día de Muertos

28-29 października – wycieczka do Krakowa na Targi Książki

Jeśli podróżować, to tylko ze Szkolnym Kolem Turystycznym „SUCHARTUR”. W październiku wybraliśmy się na Targi Książki do Krakowa. Zdjęcie Pani Anny Gryglaszewskiej.

LISTOPAD

1 listopada – odwiedziny katowickich nekropolii i cmentarzy w ramach obchodów Święta Zmarłych

2 listopada – konkurs na najciekawszą dynię

6 listopada – Bieg Dwóch Szybów

8 listopada – zajęcia dla strażaków w Jednostce Ratowniczo-Gaśniczej w Katowicach – Piotrowicach, marsz kondycyjny i wizyta w strzelnicy klasy 1A

Nasi uczniowie grup pożarniczych już od pierwszej klasy poznają tajniki pracy strażaków i odwiedzają ciekawe miejsca związane z tym zawodem. Zdjęcie dostępne w profilu szkoły na Facebooku.

10 listopada – akcja „Szkoła do hymnu”; zawody w piłce nożnej dziewczyn i chłopców w ramach Mistrzostwo Katowic Szkół Ponadpodstawowych

11 listopada – Bieg Niepodległości w Rudzie Śląskiej; Wojewódzkie Obchody Święta Niepodległości na Stadionie Śląskim

15 listopada – Dzień Patrona, mjr. Henryka Sucharskiego

16 listopada – uroczystość ślubowania klas mundurowych oraz akademia z tej okazji

18 listopada – program artystyczny dla członków i gości Stowarzyszenia Misja Pojednania Środowisk Patriotycznych w Kraju i za Granicą

21-22 listopada – marsz kondycyjny i wizyta w strzelnicy klas czwartych

Marsze kondycyjne i wizyta w strzelnicy są nieodzownym elementem kształcenia w klasach mundurowych. Zdjęcie Pani Anny Gryglaszewskiej.

22-24 listopada – Kiermasz Książki

23 listopada – wyjazd klas strażackich do Centralnej Szkoły Państwowej Straży Pożarnej w Częstochowie

25 listopada – Piżama Party. Warsztaty szydełkowania

GRUDZIEŃ

Szereg akcji charytatywnych: zbiórki przyborów szkolnych dla dzieci z przyparafialnej ochrony oraz karmy dla zwierząt

1-2 grudnia – wycieczka integracyjna do Wisły klas 1C i 1D

Klasowa wycieczka zawsze jest dobrym pomysłem na zintegrowanie zespołu i nawiązanie przyjaźni. Zdjęcie dostępne w profilu szkoły na Facebooku.

2 grudnia – warsztaty z ceramiki

6 grudnia – szkolne mikołajki

9 grudnia - koncert dla Domu Aniołów Stróżów oraz spotkanie klas mundurowych z przedstawicielem Wojskowego Centrum Rekrutacji w Katowicach

9-10 grudnia – szkolna wycieczka do Budapesztu

15-16 grudnia – Kiermasz Rzeczy Pięknych, sprzedaż ciast na rzecz Domu Aniołów Stróżów

16 grudnia – Bieg Dziewięciu Górników z „Wujka”

21 grudnia – wigilia członków Związku Sybiraków

22 grudnia – klasowe spotkanie przedświąteczne

Kalendarium opracowała Anna Gryglaszewska

POZNAJ NAUCZYCIELI „SUCHARA”

Wywiad z Panią Dyrektorką mgr Justyną Kluz-Machlik

Wostatnim czasie przeprowadziłyśmy wywiad z Panią Dyrektorką. Bardzo dobrze i miło się z nią współpracowało. Mamy nadzieję na więcej ciekawych wywiadów, nie tylko z przedstawicielami Grona Pedagogicznego, ale także z Uczniami naszego liceum.

Nikol: Jak się Pani czuje z tym, że już grudzień, a mamy wrażenie, że dopiero zaczął się nowy rok szkolny?

Pani Dyrektorka: Trudne pytanie... Czy oby na pewno dopiero? Nie powiedziałabym. Uczymy się już od trzech miesięcy, ale prawdą jest, że czas bardzo szybko biegnie i na dobrą sprawę pozostały niecałe dwa tygodnie do wystawienia ocen na pierwsze półrocze. Z jednej strony, przeraża mnie to tempo czasu z wielu powodów. Tyle rzeczy ucieka i tak szybko idziemy do przodu nie mając czasu na wiele spraw. Z drugiej strony, jest coraz bliżej świąt. To wielka radość. To powód do cieszenia się z tego, iż będziemy spędzać czas wraz z rodziną, a spotkamy się dopiero w nowym roku.

Nikol: Jak spędzała Pani święta, kiedy była mała?

Pani Dyrektorka: Święta spędzaliśmy zawsze w domu, z rodzicami i dwiema siostrami. Mam dwie starsze siostry. Czasami w domu mieliśmy gości. Ciocia czy dziadek, wujek i babcia przyjeżdżali od czasu do czasu i było bardzo rodzinnie, tradycyjnie. Przede wszystkim śpiewaliśmy kolędy. To był mój ulubiony punkt - że tak powiem - „programu świątecznego”. Zawsze lubiłam śpiewać i nadal śpiewam kolędy. Bardzo dużo kolędujemy w czasie świąt.

Nikol: Jaka jest Pani ulubiona potrawa świąteczna?

Pani Dyrektorka: Bardzo lubię pieczonego karpia. Uwielbiam barszcz z uszkami, które kiedyś robiła moja mama a dziś sama przygotowuję wszystkie potrawy. Co ważne, kocham kompot z suszonych owoców.

Nikol: Bez kompotu nie ma świąt.

Pani Dyrektorka: To prawda, bardzo go lubię.

Nikol: Jak u Pani wyglądają przygotowania świąteczne?

Pani Dyrektorka: Pewnie jak u większości osób - najpierw porządki, później te przyjemniejsze zadania: gotowanie, pieczenie, strojenie choinki. Potem już tylko same przyjemności.

Nikol: Jakie dostrzega Pani możliwości rozwoju naszego liceum? W jakim kierunku powinno się ono rozwijać?

Pani Dyrektorka: Myślę, że to są dwa kierunki. Jeden tradycyjny - będziemy iść dalej w kierunku mundurów i rozbudujemy pion strażacki. Tak więc „mundurówki” pozostaną. Jak wiecie, od tego roku mamy nowy kierunek psychologiczno-społeczny. Chciałabym iść w tym kierunku. Mamy też oddziały artystyczne, które zawsze będą moimi ulubionymi z racji mojego pierwszego wykształcenia. Jak pewnie już wiecie, jestem po szkole wokalnno-aktorskiej. Ukończyłam ją w Gdyni, w Teatrze Muzycznym, więc od zawsze mam słabość do show-biznesu, do sztuki szeroko pojętej. Powróćmy jednak do tematu klasy psychologiczno-społecznej... Oddział ten to nowość, to rzadkość na Śląsku, przez co cieszył się w tym roku dużym zainteresowaniem. Chciałabym go jak najszerzej rozbudować poprzez wszelkiego rodzaju działania prospołeczne czy profilaktyczne. Mam jeszcze jeden pomysł na przyszłość, który dopiero się rodzi w mojej głowie. Plan jest taki, aby powstała klasa językowa o kierunku azjatyckim. Będą do wyboru takie języki jak: japoński, koreański, być może chiński. Japoński już mamy w naszej szkole, w klasie artystycznej. Młodzież jest bardzo zadowolona. Na początku była trochę przestraszona, bo to jest taka egzotyka. Trudny język; duże wyzwanie dla młodych ludzi. Myślę jednak, że nie chodzi tu tylko o sam język, ale i o kulturę - np. mangi to nieobcy dla Was temat. Rozwijacie [na lekcjach japońskiego - przypis od redakcji] swoje umiejętności i pasje.

Nikol: A jak wygląda standardowy dzień pracy dyrektora szkoły? Proszę o tym opowiedzieć z Pani perspektywy.

Pani Dyrektorka: Właściwie to każdy dzień wygląda podobnie, z małymi wyjątkami - kiedy nie ma mnie w szkole, bo jestem na szkoleniu albo na jakiejś konferencji dla dyrektorów. Przychodzę

do pracy, zazwyczaj mam dużo dokumentów do podpisania; później przeglądam pocztę. Zdarza się, że mam lekcje, bo mam kilka godzin języka angielskiego w różnych klasach. Są to dwie, trzy godzinki. Mam wiele spotkań i wielu interesantów: przychodzą rodzice, młodzież, różne firmy z pomysłami na współpracę. Zawsze jest bardzo aktywnie; wypełniona jest każda minuta. Nie mam nawet czasu na spokojne wypicie kawy.

Nikol: Co, Pani zdaniem, czyni „Suchara” szkołą inną niż wszystkie?

Pani Dyrektor: Przede wszystkim, cudowna młodzież - wszyscy jesteście wyjątkowi. Kadre też mamy, uważam, bardzo dobrą. Mamy wielu ciekawych nauczycieli z pasjami. Myślę, że sam budynek ma własny klimat - jest przytulnie, domowo. Myślę, że wszyscy się tak tu czujemy. Nie jest ogromny, nie ma wielkich korytarzy, wszystko jest pięknie urządzone. Klimat jest taki, ponieważ to nie jest duża szkoła. To po pierwsze. Po drugie, mamy bardzo interesujące kierunki, co czyni liceum wyjątkowym. Jak wiecie, w większości szkół są standardowe kierunki jak: mat-fiz, biol-chem lub - ogólnie - klasa humanistyczna. U nas przede wszystkim są mundury. Jest tu dużo temperamentnej młodzieży z charakterem, która konkretnie wie, co chce robić; jest kreatywna, ambitna i sympatyczna. Mamy też artystów – są to wyjątkowe osoby, bardzo uzdolnione, kreatywne, z głowami pełnymi pomysłów. A teraz dochodzi jeszcze klasa psychologiczno-społeczna. Fantastyczna klasa pierwsza – to młodzież bardzo ambitna, serdeczna, empatyczna. Szkoła jest wyjątkowa, między innymi, dzięki tym kierunkom, które są nietuzinkowe.

Nikol: Ma Pani duże doświadczenie w organizowaniu życia artystycznego naszej szkoły. Skąd u Pani zainteresowanie światem sztuki

i kultury ?

Pani Dyrektor: Prawdą jest, że - zanim zostałam dyrektorem - od początku pracy tutaj, w tym liceum, przez dwadzieścia cztery lata, byłam jedyną osobą (czasami przy drobnym wsparciu), która przygotowywała wszystkie uroczystości, wszystkie akademie, ponieważ kocham to robić, dobrze się w tym czuję. Wynika to z mojej pasji i umiejętności. Od najmłodszych lat chodziłam na zajęcia z gitary, na wokół do zespołu „Słoneczni” przez osiem lat, jeżdżąc na różne koncerty, występy. Zawsze scena była mi bliska, brałam udział w wielu festiwalach piosenki rosyjskiej, piosenki żołnierskiej w Kołobrzegu. Byłam na różnych wояżach zagranicznych z koncertami - jako laureatka tych festiwali. Brałam udział w konkursach recytatorskich i niejednokrotnie wygrywałam je na poziomie wojewódzkim. To po pierwsze. Po drugie, już jako dorosła osoba, po maturze, dostałam się do studium wokalo-aktorskiego w Gdyni, działającego przy Teatrze Muzycznym. Było ono trzyletnie. Już na pierwszym roku studiów zostaliśmy zatrudnieni do spektakli profesjonalnych; występowaliśmy obok aktorów zawodowych. Miałam szczęście trafić tam w czasie, kiedy pracował w Teatrze Muzycznym Jerzy Gruza. Nie wiem, czy znacie tę postać – wyreżyserował m.in. słynny serial „Czterdziestolatek”. Jerzy Gruza był wtedy dyrektorem. W czasie, gdy tam studiowałam i występowałam na scenie, pojawiały się same światowe przeboje musicalowe, takie jak: „Nędznicy”, „Me and my girl”, „My fair lady”, „Skrzypek na dachu”. Stąd to zamiłowanie do występów, do sztuki, generalnie do show-biznesu.

Nikol: Bardzo dziękujemy za udzielenie wywiadu.

Wywiad przygotowały:
Nikol Tobiasz i Olivia Sottek z klasy 1C

Pani Dyrektor Justyna Kluz-Machlik ma duże doświadczenie w organizacji życia artystycznego naszej szkoły. Zdjęcie dostępne w profilu szkoły na Facebooku.

KĄCIK KULTURALNY

Książka na zimowe wieczory: „JEDEN ZA DRUGIM”

Chris Carter urodził się w Brazylii. Tam też spędził dzieciństwo i wczesne lata młodzieńcze. Po maturze wyjechał do Stanów Zjednoczonych, gdzie studiował psychologię i zaburzenia kryminalne na Uniwersytecie Michigan. Jako psycholog kryminalny Biura Prokuratora Stanu Michigan badał i przesłuchiwał licznych zbrodniarzy, w tym seryjnych morderców. Na początku lat 90-tych wyruszył do Los Angeles, gdzie przez wiele lat pracował jako muzyk sesyjny. W końcu zdecydował się zająć na stałe pisaniem. Zadebiutował thrillerem „Krucyfiks”, którym zyskał dużą grupę fanów na całym świecie.

Od 2009 roku Chris Carter tworzy i wydaje książki o przygodach detektywa Roberta Huntera oraz jego partnera, Garcii. Aktualnie seria liczy 11 opowieści. Główny bohater jest uznawany za geniusza, FBI kilkakrotnie proponuje mu posadę,

lecz Hunter odmawia i nadal pracuje jako detektyw wydziału zabójstw w policji Los Angeles, a dokładniej w jednostce SO (zabójstwa odznaczające się szczególnym okrucieństwem).

Książka „Jeden za drugim” opowiada o seryjnym mordercy, który poprzez rozmowy telefoniczne podaje detektywowi adres stron internetowych, gdzie prowadzi głosowanie na temat tego, w jaki sposób ma torturować i mordować niezidentyfikowane ofiary. Przebieg swoich zbrodni transmituje na żywo przez Internet. Po pewnym czasie strony te zostają upublicznione wszystkim, więc wydział SO ma poważny problem z potrzymaniem przelewu krwi kolejnych ofiar. Policja Los Angeles zaczyna współpracę z FBI, aby wysledzić źródło sygnału, ale morderca potrafi idealnie zacierać ślady.

Jeśli lubicie kryminały połączone z psychologią, to Carter jest idealnym autorem dla Was. Ze względu na swoje wykształcenie doskonale potrafi nakreślić osobowość mordercy. Kolejnym plusem jego książek jest praktyczny brak chronologii. Na początku każdej z nich zostają przedstawieni nam bohaterowie, a przede wszystkim ukazana jest postać detektywa Huntera. Czasem zdarzy się wzmianka o poprzednich sprawach, ale jest ona nieważna w dalszej części historii.

W. B.

POD CHOINKĄ

Zieleń pachnie lasem, słoneczną gęstwina,
Jakby promień lata do domu przypląnął
Świecą niby słońca elektryczne świece
Wata na gałązkach jak białe owieczki
A na czubku gwiazda wieczory ozłaca
Co roku z choinką dzieciństwo powraca
To zielone drzewko, ten zapach igliwia
Jak matczyne uścisk serce uszczęśliwia

ŚWIĄTECZNY KLIMAT

Pełno śniegu już za oknem
W powietrzu czuć chłód
Już niebawem jest wigilia
Kocham ten świąteczny klimat
Karp w wannie z radości pływa
Choć wie że to jest ostatnia chwila
W tle słyszę świąteczne kolędy
Brat widział śnieżne ślady sań
Mikołaj za chwilę odwiedzi nas

ŚWIĄTECZNI

Katowicki Jarmark Bożonarodzeniowy

Jarmark to rodzaj targu, znany od czasów średniowiecznych, o znaczeniu ponadlokalnym, będący centrum dalekosiężnej wymiany towarów.

Jarmarki bożonarodzeniowe oddają świąteczny klimat, dlatego są miejscem, do którego można przyjść z przyjaciółmi na piwo lub gorącą czekoladę. Wybór produktów jest tu bardzo duży.

W tym roku, w Katowicach, stoiska wabią wyjątkowymi wyborami i przysmakami. Na jarmarku gości także strefa ukraińska. Dla zwiedzających przygotowano szereg atrakcji. Są: wiktoriańska karuzela, bożonarodzeniowa szopka, zrobiona ze słomy, drewniany pociąg, do którego można wejść, by obejrzeć sceny z polskich bajek. Na Placu Teatralnym, podobnie jak w ubiegłym roku, stanęło młyńskie koło.

Nikol Tobiasz z klasy 1C

Katowicki jarmark bożonarodzeniowy co roku przyciąga wielu mieszkańców naszego regionu i cieszy się dużą popularnością. Zdjęcia Anastazji Kowal-Szczerbińskiej.

Świąteczne ciasteczka

- 130 gr masła ocieplamy do temperatury pokojowej. Pół szklanki wiórek kokosowych miksujemy na proszek.
- 250 gr mąki pszennej mieszamy z kokosem, połową łyżeczki proszku do pieczenia oraz dwoma łyżeczkami cukru waniliowego.
- W oddzielnej misce ubijamy masło z połową szklanki cukru pudru na puszystą masę. Dodajemy jajko i ubijamy całą mieszaninę przez kolejne 3 minuty.
- Łączymy wszystkie składniki i powstałą masę wsadzamy do lodówki na godzinę.

- Nagrzewamy piekarnik do 160° C.
- Ciasto rozwałkowujemy na grubość ok. 3 mm.
- Z ciasta wycinamy kółka, które układamy na blaszce z wyłożonym papierem do pieczenia.
- Na połowie kółek wycinamy kształt gwiazdki.
- Wszystkie części ciasteczek pieczemy przez ok. 15 min.
- Po upieczeniu, pełne ciastka smarujemy łyżeczką dżemu i kładziemy na nie ciasteczka z wyciętą gwiazdką, które posypujemy cukrem pudrem.

Karolina Grembosz z klasy 1A
i Katarzyna Wrona z klasy 1C

KĄCIK MILITARNY: BUNDESWEHRA

Bundeswehra (niem. Bundeswehr) – nazwa federalnych sił zbrojnych Niemiec. Za datę jej utworzenia uznaje się 5 maja 1955 roku. Bundeswehra wchodzi w skład sił zbrojnych NATO; bierze także udział w akcjach humanitarnych ONZ.

Jest to piętnasta, najpotężniejsza armia świata. Bundeswehra składa się z trzech rodzajów sił zbrojnych: Heer (Wojska Lądowe), Marine (Marynarka wojenna) oraz Luftwaffe (Lotnictwo Wojskowe).

Niemcy są członkiem NATO od 1955 roku. W szczytowym okresie tzw. „zimnej wojny” liczebność Bundeswehry sięgała 500 tys. żołnierzy.

Po zjednoczeniu Niemiec w 1990 roku rozpoczął się proces włączania Narodowej Armii Ludowej NRD wraz z jej uzbrojeniem do Bundeswehry. Część sprzętu uznano za przestarzały i wkrótce zniszczono; część odsprzedano lub oddano bezpłatnie innym armiom (np.: czołgi – Turcji, helikoptery Mi-24 i ostatnie 22 MiG-29 – Polsce).

Podpisane w 1990 roku w Moskwie porozumienie między Niemcami a ZSRR o ostatecznej regulacji, zwane „Układem 2+4”, określiło stan sił zbrojnych pierwszego w wymienionych państwach na

poziomie 370 tys. (łącznie siły: lądowe, morskie i powietrzne). ZSRR zaś zobowiązał się w nim do wycofania swoich wojsk z terenu Niemiec do końca 1994 roku.

Do roku 2011 nabór do Bundeswehry opierał się na zasadzie obowiązkowego poboru. Reforma wojska ustanowiła wymagany poziom liczebności na 185 tys. żołnierzy i 40 tys. rezerwistów. Zaistniały jednak trudności z osiągnięciem tego poziomu. We wrześniu 2014 roku Bundeswehra przyznała, że ma problemy związane ze sprzętem, które sprawiają, że siły zbrojne nie są „w stanie dotrzymać swoich obietnic obronnych w ramach NATO”. Wymieniono wady techniczne zasobów niemieckiej armii: niesprawne systemy strzeleckie, pojazdy opancerzone, samoloty i okręty wojenne nienadające się do natychmiastowego użycia ze względu na zaniedbania w konserwacji i poważne braki części zamiennych. Sytuacja była tak tragiczna, iż uznano, że większość samolotów bojowych i śmigłowców niemieckich nie była w stanie latać.

W 2015 roku, w wyniku poważnych napięć na linii NATO–Rosja w Europie, Niemcy ogłosiły zamiar podniesienia wydatków na obronność. W maju tegoż roku ówczesny rząd postanowił, że tempo wzrostu wydatków na ten cel wzrośnie z 1,3% do 6,2% w ciągu następujących pięciu lat, pozwalając Ministerstwu Obrony zmodernizować wojsko.

Krzysztof Kaczyca z klasy 4B

BUNDESWEHR

PEWIEN ESEJ O WOLNOŚCI

Wolność to dość szerokie pojęcie. Najpopularniejszym wyjaśnieniem tego słowa jest zdolność osoby/grupy ludzi do działania zgodnie z własnymi interesami i celami, bez zamieniania wolności innych w niewolę. Może ona przejawiać się w różnych sferach życia: wolności słowa, wolności wyboru, wolności politycznej, wolności życia, wolności informacji, wolności sumienia i tak dalej. Wolność czyni z człowieka osobę znaczącą.

Może one przybierać różne formy, za każdym razem realizowana jest na wiele sposobów. Wolność człowieka jest częścią jego wewnętrznego świata, jego emocji. A jak pokazać światu swoją wizję wolności? To jednostka wybiera sposób jej manifestacji na podstawie swoich umiejętności.

Jak powiada David Hume: „Nic nie jest tak wolne jak myśl człowieka”. Trudno nie zgodzić się z filozofem. Od wieków istnieli ludzie, którzy w swoich literackich dziełach usiłowali odzwierciedlić „prawdziwy” obraz świata. Temat wolności, choć w niewielkim stopniu, był od stuleci popularny w kręgach świeckich. Odcytani ludzie często myśleli o czymś „wyższym”; niektórzy z nich tworzyli arcydzieła światowej literatury. Najbliższy mojemu sposób rozumienia idei wolności w literaturze znalazłam u Lwa Nikolajewicza Tołstoja: „Gdybyśmy ... uznali w każdym razie ... całkowity brak wolności, zniszczylibyśmy w ten sposób samo pojęcie człowieka. ... Jak nie ma wolności, nie ma i człowieka” („Wojna i pokój”, tom IV). Uważam literaturę za jeden z najpiękniejszych i najtrwalszych sposobów wyrażania myśli, ponieważ części wszystkiego, co wiemy w tej chwili, nauczyliśmy się z ksiąg przeszłości.

Innym, powszechnym sposobem wyrażania uczuć jest muzyka, ponieważ ona najczęściej odzwierciedla przeżycia człowieka, jego temperament i percepcję sytuacji. Dla mnie najlepiej ludzkie emocje ujmuje muzyka klasyczna. Uwielbiam zanurzać się w niej, bo

wtedy chwilowo uwalniam się z kajdan codziennych problemów i zmartwień. To oderwanie od świata przydaje się, gdy chcesz zastanowić się nad ludzką egzystencją lub po prostu skupić się na czymś, na przykład na zadaniu domowym. W takich przypadkach słucham muzyki klasycznej. Podoba mi się koncert skrzypcowy Vivaldiego „Pory roku”, szczególnie jego część „Jesień”.

W filmach prezentowanych jest wiele pięknych pomysłów. Jeszcze przyjemniej je oglądać, gdy próbuje się odnaleźć myśl, którą reżyser włożył w swoją kreację. Kiedy poznasz dobry, wysokiej jakości film z ideą wolności (niezależnie od tematu), możesz poczuć sceny własnym ciałem, wyobrazić sobie siebie w miejscu głównego bohatera, wyczuwając skalę wszystkich swoich możliwości. Takie filmy pozostawiają w nas na jakiś czas ślad tej chwili. To, o czym piszę, dobrze obrazują dzieła kinowe: „Pokaz Trumana” i „Trzech mężczyzn w łodzi (nie mówiąc o psie)”, które radzę obejrzeć.

Zawsze trzeba było bronić swojej wolności, bo „... warto o nią walczyć” (Agatha Christie). Na przestrzeni dziejów ona była jednym z głównych czynników istnienia państwa na politycznej mapie świata i narodowym skarbem. Zawsze jednak byli tacy, którzy chcieli odebrać sobie nawzajem wolność, tym samym podsycając konflikty zbrojne. Ktoś inny zaś po prostu zadowolony był małą częścią całego świata, ustanawiając dyktaturę na „swojej” ziemi.

Rok 2020 na Białorusi stał się tego wskaźnikiem. Jesteśmy zmęczeni życiem w ograniczeniach woli, bez wolności słowa, działania i osobowości. Wychodząc na plac, pokojowo wyraziliśmy sprzeciw wobec wyników wyborów, ale zaczęto nas brutalnie zamykać. Policja, która zawsze powinna być po stronie sprawiedliwości, wzięła gumowe pałki i granaty ogłuszające, a następnie skierowała się w stronę nieuzbrojonych ludzi, jakich przysięgała chronić. Nadal pokojowo domagaliśmy się prawdy. Wkrótce zaczęto wypychać cywilów do czarnych, małych

autobusów i masowo przywozić ich do Akrestsiny, skąd ci wychodzą ranni (jeśli w ogóle wychodzą). Od tego momentu Białorusini byli więzieni za wszystko: ubrania z czerwonymi i białymi elementami, publiczne wyrażanie swoich myśli o wolnej Białorusi czy po prostu udział w wiecach, o którym donieśli sąsiedzi.

Najbardziej jednak poruszył mnie początek wojny rosyjsko-ukraińskiej i jej powiązanie z terytoriami białoruskimi. W tej kwestii wiem jedno – ta wojna zadecyduje nie tylko o losach Rosji i Ukrainy, ale także Białorusi. Nikt nie wie, w jakim kierunku pójdą wydarzenia i do kogo Fortuna się uśmiechnie, ale zawsze będę wierzyła w najlepsze.

Podsumowując wszystko to, co napisałam powyżej, mogę powiedzieć jedno - wolność jest obecna w naszej rzeczywistości, ale niełatwo ją pozyskać i utrzymać. Aby uzyskać tę cenną część naszej egzystencji, musimy bardzo się postarać, udowadniając nasz punkt widzenia i nadając mu znaczenie. Ale wolność to nie tylko swobodne niebo nad głową. To dzieła sztuki filmowej, literackiej czy muzycznej, i nie tylko. Dzięki nim możemy pomarzyć o czymś „wyższym” lub odciążyć mózg i po prostu odpocząć.

A co dla Ciebie jest wolnością?

Anastasiya Mauchanskaya z klasy 2C

KILKA WSPOMNIENIĘ Z POLIGONU

Wyjazd na poligon w Siamoszczycach dla klas pierwszych został zorganizowany w tym roku w dniach od 19 do 24 września. Był dla nas niesamowitym doświadczeniem, pełnym emocji oraz niecodziennych wyzwań.

Organizatorzy przygotowali dla nas przeróżne zajęcia – tak, abyśmy mogli spróbować swoich sił w wielu dziedzinach. Każdy z nas odbył krótki kurs z podstaw: strzelectwa, łączności i informatyki, terenoznawstwa, technik

alpinistycznych oraz samoobrony. W ostatnią noc rozpalone zostało ognisko pożegnalne, podczas którego mogliśmy miło i spokojnie spędzić wspólnie czas. Nie brakowało przy nim śpiewów, śmiechu oraz miłej atmosfery.

Uważam, że pobyt na poligonie to świetne doświadczenie dla każdego i - pomimo mnóstwa wylanych łez oraz potu - niepowtarzalna przygoda.

Karolina Grembosz z klasy 1A

Jesienne wyjazdy na poligon to ciekawa propozycja nie tylko dla uczniów klas pierwszych - mundurowych. Oddziały programowo wyższe także w nich uczestniczą, mierząc się z coraz trudniejszymi zadaniami. Zdjęcie dostępne w profilu szkoły na Facebooku.

MUSZTRY OKIEM PIERWSZOKLASISTKI

Jak wyglądały musztry? Czego się w czasie nich nauczyliśmy? Musztry trwały od początku roku szkolnego do 15 listopada. Nasi dowódcy doskonale przygotowali nas do ślubowania, które odbyło się 16 listopada. Nauczyliśmy się: chodzić w dwójkach i czwórkach, zwrotów, tego, jak przyjmować postawę zasadniczą i swobodną, oddawać honory, poruszać się, formować szyki oraz jak zachowywać się w szyku i poza nim, rotę ślubowania i tej śpiewanej, a przede wszystkim pokory i dyscypliny.

Chociaż początki były trudne, wszystko skończyło się dobrze. Każdy starał się, jak potrafił, i chciał pokazać się z jak najlepszej strony. Były wzloty i upadki. Nie każdy pamiętał o wypastowanych butach czy ściśniętym pasie, więc dowódcy „nagradzali” nas pompkami. Pomimo tego, jesteśmy im bardzo wdzięczni za tyle poświęconego nam czasu i dużo cierpliwości. Nauczyli nas wielu nowych rzeczy; uświadomili nam też, że kierunek, jaki wybraliśmy,

zobowiązuje nas do akceptacji wielu zasad. Pokazali nam, że powinniśmy być dumni z możliwości noszenia munduru.

Otrzymaliśmy krótkie opinie, dotyczące przebiegu musztr, od dowódców z oddziałów: policyjnego, wojskowego oraz strażackiego. Amadeusz Otto, czyli sierżant sztabowy, główny dowódca klasy 1A, stwierdził: „No co mam powiedzieć? Nauczyliście się i tyle”. Kamil Siupka, młodszy ogniomistrz, dowódca grupy strażackiej klasy 1C, tak oto relacjonował przebieg jesiennych ćwiczeń: „Ogólnie było całkiem dobrze. Wiadomo, były lepsze i gorsze dni, jak wszędzie, ale ogólnie było dobrze. Niekorzystna była ilość musztr, bo było ich mało, jak dla mnie. Ślubowanie odbyło się trochę za późno, bo sporą część klasy potem rozłożyło”. Jakub Gruszka, plutonowy, dowódca klasy wojskowej 1B, dodał: „Początki zawsze bywają trudne, ale nie poddaliśmy się i wszystko wyszło super na ślubowaniu”.

Liwia Olszewska i Emilia Tuzyk z klasy 1A

Zajęcia z musztry to skuteczna forma przygotowania klas pierwszych – mundurowych do ich uroczystego ślubowania. Zdjęcie Jakuba Pawluszka.

GEOGRAFICZNY KONKURS „5 NA 5”

Wraz z gazetką szkolną powracamy do cyklu konkursów geograficznych. Zasady są proste: za dobrze rozwiązane zagadki 5 wylosowanych osób otrzyma ocenę bardzo dobrą wagi 5; pozostali uczestnicy otrzymają „+”, będący informacją dla nauczyciela o podjętej

aktywności. Zadanie należy wyciąć i wrzucić do pomarańczowej puszki, znajdującej się w pokoju nauczycielskim do 15 lutego 2023 roku. Po tym czasie odbędzie się jawne losowanie.

Nauczyciele geografii życzą powodzenia!

1. jest regionem położonym na terenie 4 państw. Zajmuje m.in. północną część Półwyspu Kolskiego.
2. zamieszkują północną Syberię i zajmują się głównie hodowlą reniferów.
3. "Pierwsza gwiazdka" jest nawiązaniem do Gwiazdy Betlejemskiej, zwiastującej narodziny Jezusa, za którą podążali trzej mędrcy. Tego dnia Słońce zachodzi przeważnie około godziny 16.00. To idealny moment, by wypatrywać pierwszej, wigilijnej gwiazdki. Tego wieczora najjaśniejsza będzie
4. Noc spadających gwiazd w grudniu będzie zjawiskiem, którego nie możecie przegapić! Za deszcz meteorytów, który będziemy podziwiać w czasie świąt, będzie odpowiedzialny rój
5. Wigilia w kościele prawosławnym przypada na dzień
6. Największa w Europie szopka ołtarzowa, zbudowana wewnątrz świątyni, znajduje się w
7. Miasto jest położone w zachodniej części Judei na wysokości około 775 m n.p.m. Leży w odległości 10 km na południe od Jerozolimy, 59 km na południowy wschód od wybrzeża Morza Śródziemnego i 75 km na zachód od Ammanu – stolicy Jordanii. Miastem tym jest.....
8. to ustrojone drzewko świerku lub jodły (rzadziej sosny), naturalne lub sztuczne. Pierwotnie wiązane było z przedchrześcijańską tradycją ludową i kultem wiecznie zielonego drzewka, a obecnie jest nieodłączną ozdobą w czasie świąt Bożego Narodzenia.
9. w Polsce stanowi połowę odławianych ryb słodkowodnych, jest gatunkiem obcym, sprowadzonym pomiędzy XII a XIII wiekiem, prawdopodobnie z hodowli cystersów czeskich lub morawskich.
10. Przesilenie zimowe w roku 2022 przypada na

.....
Imię, nazwisko, klasa

